

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ 2018-2019 AKADEMİK YILI
TİCARET HUKUKU DERSİ BÜTÜNLEME SINAVI
CEVAP ANAHTARI
(İKİNCİ ÖĞRETİM)

OLAY I

Karabük'te bir demir çelik fabrikası işleten (A), 14.01.2018 tarihinde Antalya'da faaliyet gösteren tacir (B) ile 3 (üç) yıl süreyle (A)'nın ürettiği malların Antalya bölgesinde satılmasına aracılık yapması konulu bir sözleşme imzalamıştır. (B) 08.03.2018 tarihinde (A) ad ve hesabına müteahhit (C) ile 7 ton demir satılması konusunda sözleşme akdetmiş ve bu sözleşmede malların (A) tarafından 15.04.2018'de teslim edileceği kararlaştırılmıştır.

15.06.2018 tarihine kadar bekleyen (C) teslimatın gerçekleşmemesi üzerine (A)'ya ürünlerin teslimi talepli dava açmıştır. Açılan bu davada (A), (B)'ye *doğrudan satış yetkisi vermediği için sözleşmenin kendisini bağlamadığını* savunmuştur. (B)'nin yetkisi olmadığı halde kendisini temsilen sözleşme yaptığı gerekçesiyle (A), (B)'ye bir e-posta göndererek aralarındaki sözleşmeyi feshettiğini belirtmiştir.

Bu sırada İzmir'deki bir başka demir çelik fabrikası sahibi (D) tarafından bir sosyal paylaşım ağı üzerinden, (A)'nın ürünlerinin kalitesiz ve pahalı olduğu, (A)'nın hiçbir zaman vaktinde teslimat gerçekleştirmediği ve iş ahlakından yoksun bir tacir olduğuna ilişkin bir paylaşım yapılmıştır.

SORULAR

1. (A) ile (B) arasındaki hukuki ilişkiyi unsurlarını belirterek nitelendiriniz. (3 p)

Tacire bağlı bir hukuki konuma sahip olmaksızın, bir sözleşmeye dayanarak, belirli bir yer veya bölge içinde sürekli olarak ticari bir işletmeyi ilgilendiren sözleşmelerde aracılık etmeyi veya bunları o tacir adına yapmayı meslek edinen kişiye acente denir (TK 102). Genellikle faaliyet düzenini ve çalışma zamanını kendi ayarlayabilen kişilerdir. Acentenin bilgi verme yükümlülüğü bulunmaktadır. Acenteye aracılıkta bulunduğu ya da fiilen yaptığı sözleşmeler üzerinden komisyon ödenir. Aylık sabit bir ücretin ödenmesinin kararlaştırılması halinde bağımsızlık unsuru zedeleneyecektir. Olayda Tacir (B) ile (A) arasında yapılan sözleşme ile (A)'nın ürettiği malların 3 (üç) süreyle (belirli bir süre ve süreklilik unsuru), Antalya bölgesinde (belirli bölge unsuru) satılmasına aracılık yapılması konusunda anlaşılmış olup, aralarındaki hukuki ilişki acentelik sözleşmesidir. Acentenin "aracı acente" ve "sözleşme yapabilen acente" olarak iki türü bulunmaktadır. Acentenin müvekkili adına ve hesabına sözleşme yapması, ancak yazılı olarak verilen özel bir yetkilendirme ile mümkündür. Bu özel yetkiyi içeren belgelerin ayrıca tescil ve ilan ettirilmesi gerekir. Ancak yapılacak tescil ve ilan kurucu değil; açıklayıcı etkiyi haizdir. Olayda böyle bir yetkilendirmenin yapılmadığı, aksine (B)'nin yalnızca aracılık faaliyeti ile görevlendirildiği görülmektedir. Dolayısıyla (B) aracı acente konumundadır.

2. (A)'nın açılan davadaki (B)'ye doğrudan satış yetkisi vermediği için sözleşmenin kendisini bağlamadığı savunmasının yerindeliğini değerlendiriniz. (4 p)

Yukarıda da açıklandığı üzere yazılı şekilde ve özel olarak yetkilendirilmemiş olan ve dolayısıyla aracı acente konumunda bulunan (B)'nin (C) ile imzaladığı sözleşme bakımından yetkisinin olmadığı anlaşılmaktadır. TK 108 hükmü uyarınca acente, yetkisi olmaksızın veya yetki sınırlarını aşarak, müvekkili adına bir sözleşme yaparsa *müvekkili bunu haber alır almaz icazet verebilir; vermediği takdirde acente sözleşmeden kendisi sorumlu olur*. Bu durumda (B)'nin yaptığı sözleşme ancak (A) tarafından haber alınır alınmaz icazet verilmesi halinde (A)'yı bağlar. Olayda (A)'nın icazet anlamına gelecek herhangi bir beyanı olmadığından (A), sözleşme ile bağlı olmayıp bu yöndeki savunması da yerindedir.

3. (A)'nın fesih beyanının şeklen geçerli olup olmadığını değerlendiriniz. (3 p)

TK 18/3 hükmü uyarınca tacirler arasında, diğer tarafı temerrüde düşürmeye, sözleşmeyi feshe, sözleşmeden dönmeye ilişkin ihbarlar veya ihtarlar noter aracılığıyla, taahhütlü mektupla, telgrafla veya güvenli elektronik imza kullanılarak kayıtlı elektronik posta sistemi ile yapılır. Hükümde belirtilen şekil şartının, geçerlilik şartı mı yoksa ispat şartı mı olduğu noktasında öğretide iki farklı görüş bulunmaktadır. *Ağırlıklı görüş, hükümde öngörülen şekil şartının ispat değil "geçerlilik şartı" olduğu yönündedir.* Olayda (A) ve (B)'nin tacir oldukları anlaşılmaktadır. Bu durumda e-posta ile gerçekleştirilen fesih, şekil şartını sağlayamamış olup geçerli değildir.

4. Sosyal paylaşım ağı üzerinden yapılan paylaşımı gören (A)'nın hangi gerekçelerle hangi davaları açabileceğini ve bu davalarda neleri talep edebileceğini belirtiniz. (5 p)

Başkalarını veya onların mallarını, iş ürünlerini, fiyatlarını, faaliyetlerini veya ticari işlerini yanlış, yanıltıcı veya gereksiz yere incitici açıklamalarla kötülemek, -dürüstlük kuralına aykırı davranışlar ve ticari uygulamalar kenar başlığı altında- TK 55/1.a.1'da özel olarak düzenlenmiş bir haksız rekabet halidir. Dolayısıyla (D)'nin (A)'nın mallarını kötülemesi haksız rekabet teşkil etmektedir. Haksız rekabet sebebiyle zarar gören veya zarar tehlikesi altında bulunan (A), (D)'ye karşı dava açarak (i) fiilin haksız olup olmadığının tespitini (ii) haksız rekabetin önlenmesini (iii) haksız rekabet sonucu oluşan durumun ortadan kaldırılmasını (iv) haksız rekabet yanlış veya yanıltıcı beyanlarla yapılmışsa bu beyanların düzeltilmesini (v) kusurun varlığı halinde maddi ve manevi tazminat talep edebilir (TK 56).

OLAY II

(A), alacaklısı (B) lehine bedeli 100.000 TL olan ve diğer unsurları da eksiksiz bir bono düzenlemiş, senedin ön yüzüne (A)'nın kardeşi (C) "*yalnızca 50.000 TL için kefilim.*" şeklinde bir kayıt düşerek ayrıca imzalamış ve sonra (A) bonoyu (B)'ye teslim etmiştir. (B), bononun arka yüzüne "*ödemeden sorumlu değilim*" yazmış ve bu beyanının altını imzalayıp bonoyu (D)'ye vermiştir. (D) de senedi elden (E)'ye teslim etmiş, (E) ise vadesi geldiğinde usulüne uygun olarak senedi (A)'ya ibraz etmiştir.

SORULAR

1. a) (B)'nin senedin arka yüzüne yazmış olduğu kaydın hukuki niteliği nedir? (4 p)

Olayda (B)'nin senedin arka yüzüne yazmış olduğu kayıt bir sorumsuzluk kayıdır. Bu kaydı koyan ciranta, senet bedelinin ödenmemesinden sorumlu tutulamayacağı için böyle bir cironun teminat işlevi de ortadan kalkmış olur. Bu durumda (B)'nin sorumluluğuna gidilmesi mümkün değildir.

b) Böyle bir kaydı senedin ön yüzüne (A)'nın koyması, senedin geçerliliğine etki eder miydi? (4 p)

TK 679/1'e göre, düzenleyen, bononun ödenmemesinden sorumlu olup; *ödemeden sorumlu olmayacağına ilişkin düzenleyen tarafından konulan kayıtlar yazılmamış sayılır* [TK 778/1.(e)]. Olayda (A) senedi düzenleyen konumundadır. Düzenleyenin koyduğu ödemeden sorumlu olmayacağına ilişkin böyle bir kayıt senedin geçerliliğine etki etmeyecek ancak yazılmamış sayılacaktı.

2. (C)'nin senedin ön yüzüne yazmış olduğu kaydın hukuki niteliği ve geçerliliğini değerlendiriniz.(4 p)

Olayda (C)'nin senedin ön yüzüne yazmış olduğu kayıt aval kayıdır. *TK 700/1 uyarınca aval, senet bedelinin kısmen veya tamamen teminat altına alındığı bir kambiyo taahhüdüdür* (TK 778/3). Aval veren bu taahhüdü ile kambiyo ilişkisine dahil olur. Aval şerhi, "aval içindir" veya bununla eş anlamlı başka bir ibareyle ifade edilir ve aval veren kişi tarafından imzalanır (TK 701/1-2). Bu durumda senedin üzerindeki "*kefilim*" şeklinde

yazılmış olan kaydın da aval şerhi olarak kabul edilmesi gerekir. Olaydaki gibi *kimin için verildiği belli olmayan aval beyanının düzenleyen lehine verildiği kabul edilir* (TK 701/4). Olayda yalnızca senetteki bedelin bir kısmı bakımından aval verilmiştir. TK 700/1’de açıkça ifade edildiği üzere kısmi aval caizdir. Bu halde olayda (A) lehine verilmiş geçerli bir kısmi aval kaydı söz konusudur.

3. Olaydaki veriler kapsamında (E)’nin meşru hamil olup olmadığını tespit ediniz. (3 p)

Olaydaki gibi emre yazılı bir senedin son hamilinin meşru hamil olarak kabul edilebilmesi için ilk cironun lehtar tarafından yapılması ve beyaz ciro istisna olmak üzere önceki ciroda senet kendisine ciro edilenin sonraki cironun cirantası olması gerekir. Olayda lehtar (B), senedin arka yüzüne yazmış olduğu kaydın altına yalnızca imzasını atıp senedi (D)’ye teslim etmiştir. *Ciro sadece cirantanın imzasından ibaret olabilir. Bu şekilde yapılan ciro, beyaz cirodur. (TK 683). Bu halde (B), senedi beyaz ciroyla (D)’ye devretmiştir. (D) ise bu senedi elden (E)’ye teslim etmiştir. Senedi beyaz ciroyla devralan hamil, senedi yeniden beyaz ciro ile devredebileceği gibi tam ciroyla da devredebilir. Ayrıca hamil, beyaz ciroyu senedi devredeceği kişi veya kendi lehine doldurabileceği gibi senedi elden de teslim edebilir.* (TK 684) Bu halde tüm şartların sağlandığı anlaşıldığından (E) meşru hamildir.

OLAY III

(A) AŞ, Antalya’da bir otel işletmek üzere 10.01.2013 tarihinde (B) ve (C) tarafından kurulmuştur. (B), sermaye olarak nakit 7 milyon TL’yi; (C) ise üzerinde kira hakkı şerhi bulunan taşınmazının devrini taahhüt etmiştir. Taşınmazın değeri, mahkemece atanan bilirkişilerce 3 milyon TL olarak tespit edilmiştir. Herhangi bir pay devir sınırlamasının yer olmadığı şirket esas sözleşmesinde, yönetim kurulunun 1 (bir) ilâ 3 (üç) üyeden oluşacağı, payların nama yazılı olduğu, nakit sermaye borcunun ¼’ünün peşin; kalanının ise 01.01.2014 tarihinde ödeneceği düzenlenmiştir.

Şirketin 13.02.2015 tarihinde yapılan 2014 yılı olağan genel kurul toplantısında, -diğer zorunlu gündem maddelerinin yanı sıra- yönetim kurulu üyeliğine (B) ile (B)’nin oğulları (D) ve (E)’nin yeniden seçilmelerine; ayrıca bu yöneticilerin 2014 yılı faaliyetleri dolayısıyla ibra edilmelerine; (B)’nin olumlu (%70), (C)’nin ise olumsuz (%30) oylarıyla karar verilmiştir. Yönetim kurulu üyelerinin seçimine ilişkin karar, 10.03.2015 tarihinde ticaret siciline tescil edilmiştir.

Muhalefetini toplantı tutanağına da işleyen (C), 05.06.2015 tarihinde görevli ve yetkili mahkemede bir iptal davası açmış ve

a) (B)’nin kuruluşta sermaye taahhüdünün sadece ¼’ünü ifa ettiğini, kalan sermaye borcunu hâlen ödemediğini, dolayısıyla oy hakkının bulunmadığını,

b) *seçim* ve *ibra* kararlarında (B)’nin oydan yoksun olduğunu

ileri sürerek toplantıda alınan bütün kararların iptalini talep etmiştir.

Ayrıca (C), yönetim kuruluna bir mektup göndererek şirketteki payları için pay senedi bastırılmasını talep etmişse de yönetim kurulu bu talebi reddetmiştir.

İlerleyen zamanda (B), (C)’ye şirketteki paylarını uygun bir bedelden devretmeyi önermiş, (C) de bu teklifi kabul ederek bakiye sermaye borcu ile birlikte (B)’ye ait bütün payları adi yazılı bir sözleşme ile devralmıştır. (C)’nin devraldığı paylar için pay defterine kaydedilmesinin ardından usulüne uygun olarak toplanan genel kurulda mevcut yönetim kurulu üyeleri azledilmiş, yönetim kurulunun tek kişiden oluşmasına ve (C)’nin yönetim kurulu üyeliğine seçilmesine karar verilmiştir.

Yönetim kurulu üyesi sıfatıyla şirket hesaplarını kontrole başlayan (C), gerçekte sermayenin neredeyse tamamının karşılıksız kaldığını, ancak önceki yönetim kurulunun bu durumu bilanço hileleriyle gizlediğini, bu suretle (B)’nin hisseleri gerçek değerinin çok üzerindeki bir fiyattan kendisine sattığını tespit etmiş ve

hisselerin satış değeri ile gerçek değer arasındaki farkın doğrudan kendisine ödenmesi istemiyle (B), (D) ve (E)'ye karşı bir sorumluluk davası açmıştır. Bu davada (D) ve (E),

- devir sözleşmesinin tarafı olmadıklarından kendilerine dava açılmayacağını,
- açılrsa bile kendilerinin ibra edildiklerini,
- ayrıca tazminatın sadece şirkete ödenmesinin istenebileceğini

ileri sürmüşlerdir.

SORULAR

1. (C)'nin maliki olduğu taşınmazı sermaye olarak taahhüt etmesi geçerli midir? Açıklayınız. (10 p)

TK 342 hükmü uyarınca, üzerlerinde sınırlı ayni bir hak, haciz ve tedbir bulunmayan, nakden değerlendirilebilen ve devrolunabilen, fikrî mülkiyet hakları ile sanal ortamlar da dâhil, malvarlığı unsurları ayni sermaye olarak konulabilir. Ancak taşınmaz üzerindeki *kira hakkının şerh ettirilmesi, mutlak /ayni bir etki sağlamakta ise de bu işlem neticesinde nispi hakkın niteliği temelde aynı kalmaya devam eder; yani ayni hakka dönüşmez*. Dolayısıyla bu halde TK 342'nin uygulanması söz konusu olmayacaktır.

Öte yandan TK 342'nin *istisnai bir hüküm olduğu, ayni sermaye yeterliliğini engelleyen hususlar konusunda sınırlı bir sayımda bulunduğu ve bu itibarla uygulama alanının kıyasen genişletilmesinin yerinde olmayacağı* da unutulmamalıdır. Bu durumda (C)'nin üzerinde kira hakkı şerhi bulunan taşınmazın devrini taahhüt etmesi geçerlidir.

2. a. (C)'nin açtığı iptal davası süresinde midir? Değerlendiriniz. (7,5 p)

TK 445'e göre TK'nın 446'ncı maddesinde belirtilen kişiler, kanun veya esas sözleşme hükümlerine ve özellikle dürüstlük kuralına aykırı olan genel kurul kararları aleyhine, *karar tarihinden itibaren üç ay içinde*, şirket merkezinin bulunduğu yerdeki asliye ticaret mahkemesinde iptal davası açabilirler. Kanunda düzenlenen bu *üç aylık süre, hak düşürücü süredir*.

Olayda genel kurul 13.02.2015 tarihinde toplanıp karar almış; ancak (C), 05.06.2015 tarihinde görevli ve yetkili mahkemede bir iptal davası açmıştır. Olayda açıkça görüldüğü üzere iptal davası bakımından öngörülen 3 aylık hak düşürücü süre geçirilmiştir.

b. Açılan iptal davasında ileri sürülen gerekçelerin yerindeliliğini ayrı ayrı değerlendiriniz. (15 p)

i) **(B)'nin oy hakkının bulunmadığı iddiası bakımından:** Anonim ortaklıklarda pay sahibinin *oy hakkı, şirketin kuruluşunun ya da sermaye artırımının tesciliyle değil; TK 435 uyarınca payın itibari değerinin (bedelinin) kanunla veya esas sözleşmede öngörülmüş bulunan, yerine getirilmesi zorunlu asgari tutarının ödenmesiyle doğar*. TK 435, TK 340 dolayısıyla emredicidir; esas sözleşme, sermaye artırım kararı veya izahname ile değiştirilemez.

Olayda şirket esas sözleşmesinde nakit sermaye borcunun $\frac{1}{4}$ 'ünün peşin; kalanının ise 01.01.2014 tarihinde ödeneceği düzenlenmiştir. Şirket esas sözleşmesinde esasen belirli bir vade belirlenmiş olduğundan, (B) 01.01.2014 tarihi itibariyle temerrüde düşmüştür. Şirket bu tarihten itibaren (B)'den temerrüt faizi talep edebileceği gibi, uğramış olduğu zararların tazminini de isteyebilecektir. Ancak (B)'nin temerrüde düşmüş olması oy hakkını ortadan kaldırmamaktadır. Zira soruda da açıkça ifade edildiği üzere (B) kanunen ödenmesi gereken asgari tutar olan pay bedelinin $\frac{1}{4}$ 'lük kısmını ödemiş, dolayısıyla TK 435 uyarınca oy hakkı doğmuştur. (B)'nin alınan kararlarda oy kullanmaması arzu ediliyorsa, şirket yönetim kurulunca ıskat prosedürünün işletilmesi gerekmektedir. Netice itibariyle (C)'nin bu yöndeki iddiası yerinde değildir.

ii) Seçim kararı ve ibra kararı bakımından da ayrı ayrı değerlendirme yapmak gerekirse;

- ✓ **Seçim kararı bakımından:** TK 436/1'e göre, pay sahibi kendisi, eşi, alt ve üstsoyu veya bunların ortağı oldukları şahıs şirketleri ya da hâkimiyetleri altındaki sermaye şirketleri ile şirket arasındaki kişisel nitelikte bir işe veya işleme veya herhangi bir yargı kurumu ya da hakemdeki davaya ilişkin olan müzakerelerde oy kullanamaz. Öncelikle belirtilmelidir ki oydan yoksunluk sürekli değildir. İlgili gündem maddesinin konusuna bağlıdır. Bir diğer açıklığa kavuşturulması gereken husus maddede yer alan "*kişisel nitelikte*" ifadesidir. Pay sahibinin ortaklık dışı bir menfaatiyle alakalı bulunup şirketin de taraf olduğu bir iş, işlem veya dava kişisel niteliktedir. *İş, işlem veya dava kişisel nitelikte değilse, örneğin olaydaki gibi yönetim kurulu üyeliği seçimi yapılacaksa, bu durumda pay sahibi sıfatından doğan bir hakkın kullanımı söz konusu olup; oydan yoksunluk kapsamına girmez.* O halde (B)'nin, oğulları (D) ve (E)'nin yeniden seçilmelerine ilişkin kararda oy kullanması oydan yoksunluk kapsamına girmemektedir. Sonuç itibarıyla (C)'nin bu iddiası yerinde değildir.
- ✓ **İbra kararı bakımından:** TK 436/2 uyarınca şirket yönetim kurulu üyeleriyle yönetimde görevli imza yetkisini haiz kişiler, yönetim kurulu üyelerinin ibra edilmelerine ilişkin kararlarda kendilerine ait paylardan doğan oy haklarını kullanamaz. Hükümden de açıkça anlaşıldığı üzere ibrada oy yoksunu olan birinci grup yönetim kurulu üyeleri, ikinci grup ise yönetimde görevli olan imza yetkisini haiz kişilerdir. Olayda yönetim kurulu üyesi sıfatı bulunan (B)'nin (%70) olumlu oyuyla (B) ve diğer yönetim kurulu üyeleri olan (D) ve (E) ibra edilmiştir. Ancak bu durumda ibra kararının doğrudan iptal edileceği sonucuna varılamaz. Oydan yoksun payların karara iştirakinin sonuca etki edip etmediğine bakılır ki olayda sonuca etki ettiği açıkça görülmektedir. Bu halde alınan genel kurul kararının nisap bakımından geçersizliği gündeme gelmektedir. Öğretide hakim görüş nisaba aykırı alınan genel kurul kararlarının yoklukla malul olduğu yönündedir.

3. Yönetim kurulunun pay senedi basılması talebini reddetmesi hukuken yerinde midir? (7,5 p)

TK 486/3'e göre, azlık istemde bulunursa nama yazılı pay senedi bastırılıp tüm nama yazılı pay senedi sahiplerine dağıtılır. TK 340 hükmü dolayısıyla, TK 486/3 emredicidir. Nama yazılı pay senetlerinin bastırılması talebinde bulunan (C)'nin, şirket sermayesinin %30'una sahip olduğu, dolayısıyla azlık sıfatının bulunduğu olaydan anlaşılmaktadır. Dolayısıyla yönetim kurulunun, azlığın pay senedi bastırılması yönündeki talebini reddetmesi hukuken yerinde değildir.

4. Olaydaki pay devri şeklen geçerli midir? (5 p)

Olayda çıplak payın devri söz konusudur. Zira paylar, henüz nama yazılı pay senetlerine bağlanmamıştır. *Çıplak payların devri, alacağın temlik hüükümlerine göre yapılacak yazılı bir devir beyanı uyarınca gerçekleştirilebilir.* Devir işleminin noter veya herhangi bir resmi memur önünde gerçekleştirilmesi zorunlu değildir. Dolayısıyla (B) ile (C) arasında yapılan pay devri sözleşmesi geçerlidir.

5. Şirketin (C)'yi (B)'den devraldığı paylar bakımından pay defterine kaydetmeme olanağı var mıydı? Değerlendiriniz. (5 p)

Olayda (B) sermaye borcunun kalanını henüz ödememiştir. Yapılan devir işlemi ile (B), (C)'ye şirketteki paylarını uygun bir bedelden devretmeyi önermiş, (C) de bu teklifi kabul ederek bakiye sermaye borcu ile birlikte (B)'ye ait bütün payları devralmıştır. TK 491 hükmünde bedeli tamamen ödenmemiş payların devrinde *kanuni bağlam* öngörülmektedir. TK 491/1 uyarınca, bedeli tamamen ödenmemiş nama yazılı paylar, ancak şirketin onayı ile devrolunabilir; meğerki, devir, miras, mirasın paylaşımı, eşler arasındaki mal rejimi hükümleri veya cibrî icra yoluyla gerçekleşsin. Aynı maddenin ikinci fıkrasında ise, şirketin, sadece, devralanın ödeme yeterliliği şüpheli ise ve şirketçe istenen teminat verilmemişse onay vermeyi reddedebileceği

düzenlenmiştir. Bu durumda olay bakımından, şirketin yönetim kurulu, (C)'nin ödeme yeterliliği şüpheli ise ve şirketçe istenen teminat verilmemişse, devre onay vermeyerek pay defterine kayıttan kaçınılabildi.

6. Açılan sorumluluk davasında talep edilen zararın niteliğini/türünü tespit ederek, ileri sürülen savunmaların yerindeliğini ayrı ayrı değerlendiriniz. (20 p)

Olayda (C), gerçekte sermayenin neredeyse tamamının karşılıksız kaldığını, ancak önceki yönetim kurulunun bu durumu bilanço hileleriyle gizlediğini, bu suretle (B)'nin hisseleri gerçek değerinin çok üzerindeki bir fiyattan kendisine sattığını tespit etmiş ve hisselerin satış değeri ile gerçek değer arasındaki farkın doğrudan kendisine ödenmesini talep etmiştir. Buna karşılık ileri sürülen savunmaları ayrı ayrı değerlendirmek gerekirse;

- ✓ **Tazminatın sadece şirkete ödenmesinin istenebileceği savunması:** Öncelikle doğrudan zarar ve dolaylı zararlara dayalı sorumluluk davalarının ayrımının yapılması gerekmektedir. Olayda doğrudan doğruya yönetim kurulu üyelerinin fiilleri sonucunda pay sahibinin [(C)'nin] ortaklığın zararından bağımsız olarak gördüğü bir zarar söz konusudur. Zira gerçekte sermayenin neredeyse tamamının karşılıksız kalmış olmasına rağmen yönetim kurulu bu durumu bilanço hileleriyle gizlemiş, bu suretle (B) hisseleri gerçek değerinin çok üzerindeki bir fiyattan (C)'ye satmıştır. *Doğrudan zararlar nedeniyle açılan sorumluluk davalarında pay sahipleri, tazminatın doğrudan kendilerine ödenmesini talep edebilirler.* Bu bakımdan tazminatın sadece şirkete ödenmesinin istenebileceği yönündeki savunma yerinde değildir.
- ✓ **Devir sözleşmesinin tarafı olmadıklarından kendilerine dava açılmayacağı savunması:** (E) ve (D)'ye karşı açılan sorumluluk davası yönetim kurulu üyeliği (organ) sıfatlarından kaynaklanmaktadır. Bu davanın dayanağı taraflar arasındaki sözleşmesel ilişki değildir. Dolayısıyla (E) ve (D)'nin bu iddiaları yerinde değildir.
- ✓ **Kendilerinin ibra edildikleri savunması:** Olayda yönetim kurulu üyeleri 13.02.2015 tarihli genel kurulda 2014 yılı faaliyetleri dolayısıyla ibra edilmişlerdir. Dolaylı zararlardan kaynaklanan sorumluluk davaları bakımından ibra, anonim ortaklığın yönetim kurulu üyelerine karşı sorumluluk davası açma hakkını ortadan kaldırır. Pay sahipleri bakımından ise, şirket genel kurulunun, sorumluluktan ibraya ilişkin kararı, ibranın kapsadığı açıklanan maddi olaylara ilişkin olarak, şirketin, ibraya olumlu oy veren ve ibra kararını bilerek payı iktisap etmiş olan pay sahiplerinin dava hakkını kaldırır. Diğer pay sahiplerinin dava hakları ibra tarihinden itibaren altı ay geçmesiyle düşer (TK 558/2). Ancak doğrudan zararlara dayanan davalarda, pay sahibinin dava hakkı, ibra kararından etkilenmez. Dolayısıyla (E) ve (D)'nin bu savunması da yerinde değildir.